

NOTAT

Dato: 01.02.2017

Arkivkode: N - 515.2, GBR - 41/218, GBR - 41/667, GBR - 41/219, GBR - 41/161, GBR - 41/567, GBR - 41/371, GBR - 41/372, GBR - 41/337, GBR - 41/947, GBR - 41/169, GBR - 41/615, GBR - 300/2371, GBR - 41/844, GBR - 41/622, GBR - 41/131, GBR - 41/629, GBR - 41/202, GBR - 41/182, GBR - 41/58, GBR - 41/99, GBR - 41/183, GBR - 41/623, GBR - 41/843, GBR - 41/148, GBR - 41/57

J.postID: 17/21769

Arkivsaksnr: 16/18857

Til:
Anette Rudshaug

Vedrørende: **Uttalelse fra Natur og idrett - Fornebuveien 35 og planprogram for Fornebu nord (midl. navn)**

Det vises til internt formøte vedrørende oppstart av planinitiativ og planprogram for Fornebuveien 35. Våre innspill i denne uttalelsen gjelder mulighetsstudiet som er blitt utarbeidet for Teleplanområdet.

PARK

Mulighetsstudiet fremmer et interessant forslag for utvikling av Fornebuveien 35. Skissene viser en tett og lesbar bystruktur med forbedrede forbindelser for myke trafikanter.

Oversiktsperspektiv og volumstudie indikerer at nye bygg over og langs Snarøyveien blir nokså høye, både i forhold til eksisterende bebyggelse og i forhold til Lagåsen. Dette gjelder spesielt det sørøstre hjørnet av den sørligste av byggene som er plassert på lokket. Her blir det kun en avstand på 20-25 meter mellom Fornebuveien 44 og det som ser ut til å være et bygg med ni etasjer. Bygget danner en høy mur mot Lagåsen, der bygningshøydene i stedet burde vært trappet ned. De høyeste byggene bør fortrinnsvis legges nord i planområdet mot E18.

Snitt som vises hvordan byggene på Teleplanlokket forholder seg til eksisterende bebyggelse og til Lagåsen bør utarbeides.

KULTURVERN

SEFRAK-registreringer

I mulighetsstudien beskrives tre kulturminner regulert til bevaring, og det forutsettes at vernestatus blir opprettholdt i reguleringsplanen. Disse har adresse Magnus Poulssons vei 30, 35 og 39.

En SEFRAK-registrert bygning i Magnus Poulssons vei 21 er flyttet hit i fra Hallingdal, der det skal ha hatt funksjon som bolig. Det har vært flyttet hit i 1967, først flyttet fra Hallingdal til Ski, der det ble brukt som stabbur, siden fra Ski til Fornebu. Opprinnelig bygning skal være flere hundre år gammel. Kulturverns oppfatning er at bygningen kan flyttes.

Bygningsmiljø fra perioden 1920-40 - bygningshistorie

Bildet viser Magnus Poulssons vei 15, et folkefunkis hus bygget i perioden 1920-40, valmet, tilnærmet pyramideformet tak, kubisk bygningskropp. Liggende panel med gjærede hjørner. På tross av mindre endringer er dette en bygning som har beholdt mye av sitt opprinnelig uttrykk og volum. Om bygningen hadde ligget i et kulturmiljø ville det vært spilt inn som et verneobjekt. Her troner det nokså alene i et miljø som allerede har urban karakter, og vi finner derfor ikke at det er hensiktsmessig å insistere på vern.

Et hus registrert i 1920-40 registreringen.

Braathen SAFE-bygget/Norwegianbygget, Oksenøyveien 3

Kulturhistorisk er dette en del av flyplasshistorien på Fornebu og det er et registrert kulturminne. Bygningen ble kalt Diamanten eller Glasshuset. I 1986 fikk det glassprisen.

Bygget er oppført 1985 ved arkitektkontoret Fosse og Aasen med det for den tiden mest tidstypiske byggemateriale glass som hovedkomponent. Bygningen er et tidstypisk 1980-tallsfenomen. Bygningstrukturen er inspirert av John Calvin Portman, en amerikansk arkitekt som introduserte atriet som hovedgrep i bygningsstrukturen. Atriet fungerer som et stort glassoverdekket fellesrom gjennom flere etasjer, det har en polygon takflate, og flere volumer er satt sammen og danner bygningskroppen. Dette gir en mangesidet, men svært lukket bygning som ikke gir mye til fellesskapet rundt. Det er et problem når man skal søke en integrert løsning av bygningsmasser.

I dag har denne bygningen en interessant gjenklang i Fornebuportens materialbruk og arkitektur (Dark Arkitekter). Der Braathen Safe spiller på horisontale linjer, spiller Fornebuporten på de vertikale.

Diamanten er en del av flyplasshistorien for Fornebu og er en bygning med typiske trekk fra 1980-tallsarkitekturen. Ved sin form har lyktes i å skape oppmerksomhet om bygningen som er blitt et slags landemerke på Fornebu. Kan den integreres i et bygningsmiljø ville dette kunne gjøre at bygningen kan beholdes gjennom en videreutvikling. For øvrig vil kulturvern ikke insistere på at bygningen beholdes i den form den har i dag.

Skytestillinger og løpegraver

I kartleggingen av krigens kulturminner på Fornebu har det vært registrert flere maskingeværstillinger/kanonstillinger som fortsatt ligger tydelige i terrenget. Stillingene er fordypninger i terrenget hvor veggene er bygget opp med jernbanesviller slik at de får en flerkantet (8 kantet) form. Det er bygget opp en sluse som åpner opp stillingen i bakkant. Noen av stillingene har en smal utstikker i svilleveggen som skjuler en nedgang til et lite underjordisk dekningsrom. Det er også regelmessige plasserte slisser i svilleveggene som sannsynligvis hadde som funksjon å oppbevare ammunisjon. Målet for luftvern er å beskytte området mot trusler fra luften og det krever at luftvernstillingene har rom for full bevegelse og fleksibilitet av luftskyts i alle retninger. Stillingene er gjerne plassert på en høyde eller fjellskjær i terrenget, eller i en liten forhøyning bygget opp rundt stillingen.

Enkelte av skytestillingene ligger i forbindelse med en bunker. Disse er i hovedsak av støpt i betong og ligger mer eller mindre under bakkenivå. Rundt bunkeren og skytestillingene er det tydelige spor etter løpegraver og mulige skyttergraver. Samtidig som bunker, skytestilling og løpegraver har egne funksjoner, utgjør de også sammen en «stilling» med funksjoner som utfyller hverandre.

En slik stilling er det vi finner ved Fornebuporten. Den er en av flere, men en godt bevart stilling, som sammen med de andre stillingene viser illustrerer tanken om et forsvar av flyplassen.

Stillingen bør bevares for ettertiden og reguleres til hensynsone bevaring.

Alle stillinger og løpegraver er gjengrodde og i mer eller mindre forfall, men lett gjenkjennelige og lesbare. Skal publikum ha en opplevelsen av forsvarsverk som løpegraver og maskingeværstillinger krever det kontroll med vegetasjon. Trær og busker bør holdes lave slik at forsvarsverkene er synlige for besøkende.

Med hilsen

Ingunn Stuvøy

Fagansvarlig Kulturvern

Anette Lunde Saastad

landskapsarkitekt

Kopi til:

Ingunn Stuvøy